

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200447
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3017200447.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: S. J., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom R. P. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpený Mgr. Petrom Švarcom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 1/17, 971 01 Prievidza proti žalovanému: Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, so sídlom M. Mišika 28, 971 01 Prievidza, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/20/2017-45 zo 23. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/20/2017-45 z 23. januára 2018 a vec mu vracia na nové konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj len „správny súd“) uznesením č. k. 14Sa/20/2017-45 z 23. januára 2018 podľa § 261 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (SSP) zamietol žalobu žalobcu zo dňa 1.12.2017, ktorou sa domáhal ochrany pred „nezákonným zásahom žalovaného, ktorý spočíval vo vykonaní záznamu v časti C listu vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie N., okres N., obec N. - na CKN parc. č. XXXX/XX“ Žiadal, aby súd žalovanému uložil nepokračovať v porušovaní jeho práva, obnoviť stav pred zásahom a zrušiť záznam ťarchy - vecného bremena na vyššie uvedenom liste vlastníctva. Znenie žaloby pritom nezohľadňovalo skutočnosť, že SSP účinný od 01.07.2016 nepozná inštitút „nezákonný zásah“, upravuje iba konanie proti „inému zásahu orgánu verejnej správy“, pričom v ust. § 3 ods. 1 písm. e) SSP je definovaný pojem „iný zásah orgánu verejnej správy“.

2. Správny súd v odôvodnení zamietajúceho rozhodnutia uviedol, že sa žalobca domáhal ochrany pred nezákonným zásahom žalovaného, ktorý mal spočívať vo vykonaní záznamu do katastra nehnuteľností podľa § 5 zákona č. 162/1995 Z.z. Predmetom tohto záznamu bol zápis vecného bremena v prospech mesta Prievidza, pričom vykonanie záznamu bolo žalobcovi písomne oznámené a riadne doručené. Krajský súd ďalej uviedol, že vo všeobecnosti záznam predstavuje úkon plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam. Záznamom sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím

štátneho orgánu, príklopom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra, a to na základe verejných listín a iných listín. Správny orgán vykoná záznam na návrh, ktorý musí obsahovať zákonom stanovené náležitosti, za podmienky, že predložená verejná listina alebo iná listina je spôsobilá na vykonanie záznamu. O vykonaní záznamu sú potom osoby, ktorých práv sa vykonanie záznamu dotýka, písomne upovedomené. Takéto písomné oznámenie o vykonaní záznamu je v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. c) SSP opatrením orgánu verejnej správy, ktoré podlieha súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva. Prostriedkom ochrany osoby, ktorá tvrdí, že bola vykonaním záznamu do katastra nehnuteľností dotknutá na svojich právach teda nie je žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy, ale všeobecná správna žaloba podľa § 177 SSP. Zo samotného znenia ust. § 177 SSP vyplýva, že sa ňou žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu, a aj opatreniu orgánu verejnej správy.

3. Správy súd zastával názor, že po účinnosti SSP (po 01.07.2016) je oznámenie o vykonaní záznamu považované za opatrenie orgánu verejnej správy. Procesný inštitút žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy nemôže byť vykladaný ako určitá náhrada všeobecnej žaloby podľa § 177 SSP. A nie je ani v dispozícii účastníka, aby si volil, ktorú z týchto žalôb použije, a ktoré konanie bude iniciovať. Určujúcim kritériom pre podanie žaloby vždy musí byť povaha napadnutého úkonu. Žalobca bez pochybností napádal nezákonnosť vykonaného záznamu v katastri nehnuteľností, ktorý mu bol v súlade so zákonom písomne oznámený. Uvedený oznam predstavuje v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. c) SSP opatrenie orgánu verejnej správy, na ktorý nedopadá procesný inštitút žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Nemožnosť použitia procesného inštitútu žaloby proti inému zásahu vyplýva aj zo zákonom stanoveného okruhu účastníkov súdneho konania. V zmysle ust. § 253 SSP sú účastníkmi konania v prípade iného zásahu len žalobca a žalovaný. V danej veci by v prípade vyhovenia žalobe žalobcu malo dôjsť k výmazu vecného bremena v prospech tretej osoby, ktorá by nemala v zmysle ust. § 253 SSP postavenie účastníka konania pred súdom, a to napriek tomu, že by sa konalo aj o jej právach. Naopak, v konaní začatom na základe všeobecnej žaloby, by správny súd konal aj s oprávneným z tohto vecného bremena, ktorý by sa mohol k podanej správnej žalobe vyjadriť, uplatňovať riadne svoje procesné práva za účelom ochrany svojich subjektívnych práv, ktoré boli predmetom sporného záznamu do katastra nehnuteľností. Nie je bez právneho významu, že by mu bolo doručované aj konečné rozhodnutie správneho súdu, ktoré by bolo pre neho záväzné.

4. Záverom Správny súd uviedol, že nie je možné negovať účinky právoplatného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v rámci konania o žalobe proti inému zásahu. Uvedené by bolo v rozpore s princípom právneho štátu, predvídateľnosti práva. Ak nebolo opatrenie žalovaného zrušené v rámci konania, ktoré začalo na základe včas podanej správnej žaloby podľa § 177 SSP, nie je možné jeho účinky prelomiť v rámci jeho posudzovania v intenciách žaloby proti inému zásahu a žalobu žalobcu podľa § 261 SSP zamietol.

5. O trovách konania správny súd rozhodol v zmysle ust. § 168 SSP, úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď žalovaný ich ani nežiadal.

6. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP, v ktorej namietal, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Kasačnému súdu navrhol, aby uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo, aby zmenil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne tak, že zruší záznam tarchy vykonaný žalovaným a súčasne určí žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

7. Sťažovateľ v prvom rade namietal, že mu bolo Krajským súdom v Trenčíne zasielané vyjadrenie žalovaného k žalobe žalobcu, ku ktorému mu správny súd určil lehotu 15 dní na vyjadrenie. Nakoľko krajský súd rozhodol ešte pred uplynutím lehoty na podanie vyjadrenia k zasielanému vyjadreniu

žalovaného k žalobe žalobcu, tak sa žalobca (sťažovateľ) vyjadril v rámci svojej kasačnej sťažnosti aj k predmetnému vyjadreniu žalovaného k žalobe žalobcu.

8. Sťažovateľ považoval za nesprávne právne posúdenie správneho súdu vyjadrené tým, že oznámenie o vykonaní záznamu je považované za opatrenie orgánu verejnej správy a mala byť proti nemu podaná všeobecná správna žaloba podľa § 177 SSP. Poukázal na ust. § 34 ods. 1, 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“), ust. § 3 ods. 1 písm. e), § 252 ods. 1, 2, § 253, § 254, § 255, § 256 SSP.

9. V súvislosti s ust. § 261 SSP sťažovateľ uviedol, že správny súd žalobu uznesením zamietol, ale nie zo zákonného dôvodu, nakoľko žalobu nepreskúmal a nevyhodnotil, že je nedôvodná. Sťažovateľ poukázal na ústavnoprávny základ konania o ochrane pred iným zásahom orgánu verejnej správy. Poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/148/2011 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžnz/7/2015 z 03. mája 2016.

10. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný („§ 438 ods. 2 SSP“) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

12. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 SSP).

13. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

14. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo rozhodnutie správneho súdu, ktorý zamietol žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy žalobcu, ktorou sa domáhal ochrany pred „nezákonným zásahom žalovaného, ktorý spočíval vo vykonaní záznamu v časti C listu vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie N., okres N., obec N. - na CKN parc. č. XXXX/XX“.

15 Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

16. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

17. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

18. Podľa § 453 ods. 1 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

19. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či

rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému meritórnemu výroku uznesenia správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a zistil, že správny súd pred rozhodnutím vo veci samej nepostupoval v zmysle zákona.

21. Podľa § 106 ods. 1 SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenia alebo nerozhodne vo veci bez nariadenia pojednávania, zašle bezodkladne žalobcovi vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe. Žalobca sa k nim môže vyjadriť v lehote určenej správnym súdom.

22. Podľa § 106 ods. 2 SSP, k vyjadreniu žalobcu sa môžu účastníci konania vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. Na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať, o čom účastníkov konania poučí.

23. V zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Kasačný súd preskúmava napadnuté rozhodnutie zásadne z hľadiska uplatnených dôvodov kasačnej sťažnosti (sťažnostných bodov). Kasačný súd skúma, či tu existuje uplatnený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 SSP a jeho náležité vymedzenie podľa § 440 ods. 2 SSP.

25. Kasačný súd vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval za potrebné zaujať právny názor predovšetkým k otázke, či postupom krajského súdu pri prejednávaní a rozhodovaní o žalobe žalobcu nedošlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

26. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj princíp kontradiktórnosti konania.

27. Kasačný sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uplatnil niekoľko kasačných dôvodov, vrátane dôvodu podľa ust. § 440 ods. 1 písm. f) SSP tvrdiac, že v krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že krajský súd nepočkal na uplynutie lehoty, ktorú dal žalobcovi na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného a pred jej uplynutím dňa 23.01.2018 vydal uznesenie č. k. 14Sa/20/2017, ktorým žalobu zamietol. Kasačný súd sa preto v prvom rade zaoberal touto námietkou sťažovateľa procesného charakteru týkajúcou sa ust. § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

28. Z dôvodovej správy k ust. § 106 SSP vyplýva, že: „Navrhovaná koncepcia doručovania žaloby a vyjadrení účastníkov konania je uplatnením princípu kontradiktórnosti konania v správnom súdnictve (i keď zúženého vzhľadom na charakter a predmet tohto konania). Po doručení žaloby správnemu súdu, odstránení jej prípadných väd a preskúmaní procesných podmienok doručí správny súd žalobu na vyjadrenie žalovanému, prípadne ďalším účastníkom [§ 105 ods. 1 písm. a)]. Vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe je fakultatívne podriadené režimu repliky (odsek 1), na ktorý nadväzuje režim tzv. dupliky podľa odseku 2. Replika a duplika je procesný režim, ktorého zmyslom a účelom je „substancovať“ skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov tak, aby bol naplnený princíp rovnosti zbraní a aby správny súd mohol vo veci riadne konať bez prieťahov. Po vyčerpaní repliky a dupliky správny súd na ďalšie vyjadrenia nemusí prihliadať, o čom účastníkov poučí. Navrhované ustanovenie reflektuje tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Hudáková proti Slovenskej

republike).

29. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

30. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

31. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

32. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 8. marca 2018 sp. zn. IV. ÚS 208/2018 konštatoval, že: „Spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňa okrem iného (a predovšetkým) princíp „rovnosti zbraní“, t. j. princíp, že každá strana v procese musí mať rovnakú možnosť hájiť svoje záujmy a že žiadna z nich nesmie mať podstatnú výhodu oproti protistrane (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt proti Belgicku zo 17.1.1970, vo veci Dombo Beheer B. V. proti Holandsku z 27.10.1993 a pod.). Princíp rovnosti zbraní hrá dôležitú úlohu v každom štádiu súdneho konania a vo vzťahu k rôznym subjektom. Tento princíp je expressis verbis vymedzený v čl. 47 ods. 3 ústavy a implicitne tvorí aj súčasť obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

33. Rovnosť strán konania súd zabezpečuje vytvorením rovnakých procesných možností na uplatnenie ich práv a plnenie ich povinností. Podstata tejto ústavnej zásady spočíva v tom, že strany civilného konania (osobitne sporového konania) majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán. Nerozhoduje procesné postavenie alebo procesná pozícia strany konania, nie je podstatné ani to, ktorá zo strán konania sa stane žalobcom a ktorá žalovaným (II. ÚS 35/02, IV. ÚS 126/09)“.

34. Kasačný súd tiež dáva do pozornosti i ďalšie rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v náleži č. I. ÚS 355/2015 zo dňa 16.12.2015 uviedol, že: „Rozhodnutiu všeobecného súdu vo veci samej musí predchádzať jeho postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (v kontexte danej veci v súlade predovšetkým s dohovorom), najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie. Pod rovnakým postavením účastníkov možno rozumieť iba také procesné postavenie, ktoré zabezpečí spravodlivý proces. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje zásadu zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane (III. ÚS 313/05). Táto zásada vyjadrujúca právo na spravodlivý proces, nutnosť rovnakých pravidiel hry alebo tiež princíp rovnosti zbraní pre všetkých účastníkov súdneho konania je ďalej rozvedená v zákone č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ale predovšetkým v Trestnom poriadku a Občianskom súdnom poriadku (obdobne IV. ÚS 35/02)“.

35. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu krajského súdu ako i z pripojeného spisového materiálu žalovaného vyvodil, že žalobca sa žalobou podanou na krajský súd dňa 01.12.2017 mienil postupom v zmysle § 252 a nasl. SSP domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy - žalovaného, ktorý spočíval vo vykonaní záznamu v časti C listu vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie N., okres N., obec N. - na CKN parc. č. XXXX/XX“.

36. Krajský súd postupom podľa § 259 SSP vyzval žalovaného na podanie vyjadrenia k žalobe žalobcu a predloženie administratívneho spisu týkajúceho sa veci. Toto vyjadrenie bolo správne súdu doručené dňa 27.12.2017 (č.l. 31 súdneho spisu). V súdnom spise krajského súdu na č. l. 39 je pokyn zákonného

sudcu zo dňa 15.12.2017 na doručenie vyjadrenia žalovaného žalobcovi, s poučením o možnosti vyjadriť sa k jeho obsahu (ust. § 106 ods. 1 SSP) v určenej lehote 15 dní. Vyjadrenie žalovaného bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené 15.01.2018, čo vyplýva z pripojenej doručenky na č. l. 39 spisu. Správny sud nepočkal na uplynutie lehoty, ktorú dal žalobcovi na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, ktorá by uplynula dňa 30.01.2018 a pred jej uplynutím dňa 23.01.2018 vydal uznesenie č. k. 14Sa/20/2017-45, ktorým žalobu zamietol.

37. V danej veci nie je sporné, že správny súd rozhodol o žalobe žalobcu a vydal zamietajúce uznesenie ešte pred uplynutím sudcovskej 15 dňovej lehoty poskytnutej žalobcovi na podanie stanoviska k zaslanému vyjadreniu žalovaného. Správny súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 106 SSP a žalobcovi (sťažovateľovi) a nepočkal na uplynutie lehoty, ktorú sám stanovil žalobcovi na možnosť zaujať stanovisko k obsahu podaného vyjadrenia žalovaného (z podanej sťažnosti vyplýva, že žalobca chcel písomne reagovať na jeho obsah) a vo veci rozhodol.

38. Pokiaľ ide o námietkou sťažovateľa o porušení jeho práva, ako žalobcu, na spravodlivé konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru, kasačný súd zhodne s uvedenými názormi Ústavného súdu SR a ESLP uvádza, že z princípu kontradiktórnosti konania vyplýva, že samotný účastník konania musí mať možnosť posúdiť, či a do akej miery je písomné vyjadrenie žalovaného (replika) v konaní správneho súdnictva začatom z jeho podnetu právne významné, či obsahuje také skutkové a právne dôvody, na ktoré je potrebné z jeho strany reagovať alebo inak je vhodné sa k nemu vyjadriť. Je bez právneho významu aký je jeho skutočný účinok na súdne rozhodnutie (m. m. vec K. S. proti Fínsku, rozsudok ESLP z 31.5.2001; vec F. R. proti Švajčiarsku, rozsudok ESLP z 28.6.2001). Požiadavka kontradiktórnosti konania sa v ustálenej rozhodovacej činnosti súdov chápe skôr formálne, t. j. z jej hľadiska v podstate nezáleží alebo len málo záleží na skutočnom obsahu a význame informácie alebo argumentov predložených súdu (pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 355/2015 zo dňa 16.12.2015).

39. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené, i s odkazom na rozsudok ESLP Trančíková vs. Slovenská republika dospel k záveru, že námietka sťažovateľa (žalobcu) o porušení jeho práva na spravodlivý proces, je dôvodná. V rozsudku ESLP sp. zn. 17127/12 z 13.01.2015 vo veci Trančíková vs. Slovenská republika sa jasne konštatuje, že: „Strany konania musia mať príležitosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi a stanoviskami, pričom majú právo sa k nim vyjadriť, a to bez ohľadu na to, či ide o prvostupňové alebo odvolanie konanie a bez ohľadu na to, či sa v odvolacom konaní objavia nové skutočnosti“.

40. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

41. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, a preto uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/20/2017-45 zo 23. januára 2018 zrušil a vec mu vrátil v zmysle ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. Vzhľadom na zásadný význam kasačnej námietky, ktorá bola dôvodom pre zrušenie rozhodnutia krajského súdu sa kasačný súd nezaoberal ďalšími námietkami sťažovateľa.

42. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu, pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, postupovať vo vyššie naznačenom smere, predovšetkým dodržať všetky procesné požiadavky v súvislosti s rozhodovaním vo veci, znovu vec prejednať, vysporiadať sa pri tom i so všetkými námietkami uvedenými v kasačnej sťažnosti, korešpondujúcimi s obsahom žaloby, zohľadniť kasačným súdom uvedené poukazy na právnu úpravu a judikatúru týkajúcu sa konania vo veci podanej žaloby, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

43. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.